RAID ANCHETĂ ÎN REGIUNEA IAȘI

DE CE PRODUCE ATÎTA ÎNGRIJORARE FOTBALUL IEȘEAN?

Interpretînd exclusiv situația pe care o au în clasament, la sfîrșitul turului, două din echipele de categorie republicană din regiunea Iași, întrebarea de mai sus poate apărea inutilă, într-atît de grăitoare sînt cifrele din dreptul lor: C.S.M.S. Iași — locul 13, Locomotiva Iași — locul 13. Vorbele aproape că par de prisos. Din intenția de a explica natura rezultatelor obținute de echipele din această regiune — caracterul lor întîmplător sau, dimpotrivă, cu o cauzalitate precisă — n-am rămas la suprafața fenomenului, ci am căutat sub „învelișurile protectoare", ale căror aparențe sînt de atîtea ori înșelătoare.

Vom începe cu prezentarea tabloului statistic al fotbalului din regiunea Iași.

Numărul jucătorilor legitimați: 1 074.

Numărul echipelor: 216. Dintre acestea, patru se află în categoriile republicane, unde au următoarea situație: **Cat. A — C.S.M.S. Iași: locul 13; Cat. B — C.F.R. Pașcani: locul 6; Cat. C — Locomotiva Iași: locul 13; Gloria Bîrlad: locul 4.**

Numărul terenurilor omologate: 16.
Numărul antrenorilor: 27.
Numărul arbitrilor: 108.

După cum se vede, în dreptul rubricilor **antrenori** și **terenuri** cifrele sînt foarte scăzute, cu mult sub cele din alte regiuni. Problema nu este de loc secundară, ea vizînd, de fapt, două elemente esențiale din instruirea fotbalistică: **cadrele calificate pentru învățarea fotbalului și primul element al bazei materiale — terenul.** Judecînd prin prisma acestor două premise, fotbalul, pe plan regional, are condiții grele de dezvoltare.

O tristă simetrie

Printr-o simplă lecturare a clasamentelor (B, C, regionale), se remarcă faptul că echipele din orașele centre de regiune se află, de obicei, pe locuri fruntașe sau cel puțin în prima jumătate a clasamentelor. Explicații pentru această situație sînt destule. La „centru" pretențiile sînt mai mari, controlul mai riguros și mai frecvent, iar afluența centripetă a valorilor, o tendință manifestă.

La Iași, „originalitate" stridentă. Ambele echipe ale orașului, atît C.S.M.S., cît și Locomotiva, se află într-o situație critică, pe penultima treaptă a clasamentului, locul 13, în categoriile respective.

Cum s-a ajuns la această tristă simetrie?

De ce a suferit Locomotiva Iași?

Acum un an, echipa feroviarilor din Iași era, la un moment dat, considerată (mai ales de către localnici) ca o „solistă fără probleme" între cele care urmau să promoveze în categoria B. Meciurile sale — aducînd a dezinvolt „galop de sănătate", în care cîștigătorul era aprioric cunoscut — urmau, de obicei, să răspundă la o singură întrebare: „La cît?". Adică formalitatea scorului. A venit însă o zi pe care simpatizanții Locomotivei n-o vor uita curînd. Ziua meciului, în deplasare, cu unica contracandidată la B, Chimia Suceava. Un sigur punct, deci un meci egal, ar fi asigurat promovarea echipei ieșene... În ultimele secunde ale minutului 90 însă s-o produs... drama. Sucevenii au înscris atunci golul victoriei trecînd pe primul loc.

De la aceste secunde de tristă memorie pentru suporterii echipei din Nicolina, toate treburile au început să meargă „pe dos". Echipa s-a „dezumflat", înfrîngerile în deplasare, dar și acasă, s-au cam ținut lanț, situație care caracterizează evoluția echipei ieșene și în turul acestui campionat. Cu o SINGURĂ VICTORIE PE TEREN PROPRIU, echipa ieșeană, aflată anul trecut la un pas de „B", este acum la un pas de campionatul regional...

Acestea sînt „roadele". Să vedem care sînt cauzele care au transformat o echipă cu veleități într-o „cenușăreasă".

Au plecat cîteva „valori" din echipă: Brîndușescu, Comănescu, Scînteie. Este adevărat, acești jucători erau oameni de bază în unsprezecele Locomotivei.

Echipa n-a avut TEREN DE ANTRENAMENT. Cu acest al doilea adevăr atingem o chestiune care **n-ar trebui să lase indiferenți nici clubul C.S.M.S., nici sfatul popular orășenesc. Lipsită de un teren corespunzător** (cel cu zgură, folosit anul trecut, n-a fost omologat de Federația română de fotbal), **echipa Locomotiva se antrena „pe unde putea": în curtea atelierelor, pe maidane, pe terenuri din afara orașului.** Meciurile de campionat însă le juca pe stadionul „23 August". Avînd aici acces, și acela cu multe rugăminți, doar la meciuri, jucătorii Locomotivei, lipsiți de antrenamente pe terenul gazonat pe care evoluau în meciurile de etapă, se aflau, din acest punct de vedere, în... deplasare.

A treia cauză l-ar viza pe antrenorul Avasilichioaiei. Lipsit, e adevărat, de sprijinul secției care, o dată cu decăderea echipei, „a lăsat-o baltă", antrenorul n-a avut curajul unor măsuri hotărîte în echipa sa. N-a promovat tineri, deși la doi pași de el se află echipa școlii profesionale R.M.R. — campioană republicană, n-a luat atitudine față de comportarea nepăsătoare a unor jucători, ei înșiși permițîndu-și unele neacceptabile „momente depresive", binecunoscute de lumea fotbalului din Iași, și care au aruncat o lumină nefavorabilă asupra muncii și asupra calităților reale ale acestui antrenor.

Oricare și oricîte ar fi cauzele care au dus Locomotiva Iași în precara situație în care se află, este cazul ca față de această echipă cei în drept să aibă o atitudine radical schimbată.

La C.S.M.S., mereu contradicții...

Contradicții **„antrenor - jucători", „antrenor - club", „antrenor principal - antrenor secund", „jucători - jucători"**, iată TEMA ZILEI de foarte multă vreme la clubul ieșean. Nefirescul acestui lanț al... nepotrivirilor a avut efecte nemijlocite în comportarea continuu descendentă a acestei echipe, cîndva o mare promisiune.

Fără a mai face o recapitulare a ceea ce a fost, să vedem care este situația „la zi" la C.S.M.S.

În primul rînd nu există antrenor principal. De ce? Pentru că cel vechi, Augustin Botescu, a ieșit la pensie.

Oare nu se putea găsi, din vreme, un alt antrenor principal? Sau nu i se putea prelungi „mandatul" fostului antrenor măcar pînă la încheierea campionatului? **(„Măcar pînă la scoaterea ei la liman?"** — după cum se exprima un localnic).

Ne întrebăm ce s-ar întîmpla dacă, să zicem, la începutul campionatului, antrenorul secund Laurențiu Constantin s-ar îmbolnăvi pentru un timp cît de scurt? Cine s-ar ocupa atunci de echipă? Ce părere aveți tovarăși din conducerea clubului C.S.M.S.?

Altă problemă, la fel de importantă, este și aceea a relațiilor dintre jucători. Știm că, în toamna trecută, între restul echipei și Stoicescu exista un diferend pentru diferite culpe ale acestuia din urmă. Cu timpul, acest diferend s-a stins datorită în mare măsură lui Stoicescu care și-a schimbat mult atitudinea, în general, far în echipă și-a adus un aport considerabil, el fiind actualul golgeter al formației. După cum ne spunea antrenorul Laurențiu Constantin, în perioada de întrerupere Stoicescu s-a pregătit exemplar, poate cel mai bine din întregul lot.

În momentul de față, deși echipa are o situație critică în clasament, divergențele dintre jucători persistă, tot orașul fiind la curent cu disensiuni în care „eroii" sînt Vornicu, Ștefănescu, Pop, Stoicescu etc.

Fără a mai lungi această istorie, amintim celor din conducerea echipei C.S.M.S. că... echipa se află pe locul 13 (și cînd te gîndești că anul trecut, pe vremea aceasta, se afla pe locul 3...), că în retur ea are un program dificil — șapte jocuri în deplasare și jocuri foarte grele acasă — și că fără un moral „de fier" (adăugat, bineînțeles, la o pregătire foarte bună) echipa are puține șanse de a părăsi zona retrogradării.

Criză de terenuri în Iași

Oricît ar părea de curios dar Iașul, oraș cu o echipă în categoria A și una în categoria C, are la dispoziție DOAR DOUĂ TERENURI DE JOC: terenurile I și II (acesta din urmă cu zgură) ale stadionului „23 August".

Pentru aceste două terenuri SE BAT o sumedenie de echipe din campionatele regional, orășenesc, de juniori și școlar.

Din nefericire, din această „bătaie" echipele de mai sus nu se aleg cu nimic. Antrenamentele se desfășoară statornic pe „toloace", iar meciurile se dispută pe terenuri aruncate în... cele patru vînturi: pe terenul Penicilina, la 5 kilometri de oraș, pe cel de la Ciurea, la 12 kilometri de oraș etc.

Trebuie recunoscut că actuala situație a terenurilor din Iași nu este în nici un caz de natură să contribuie la progresul fotbalului din acest oraș.

— Am o idee, fiindcă sînteți prea multe echipe și un singur stadion, transportați-vă la București !

Desen de NEAGU RADULESCU

De ce se pierd juniorii?

La Iași, ca și în alte centre ale țării, există un centru de copii și juniori. Un centru puternic — prima sa echipă de juniori se află pe locul I în seria I a campionatului republican — cu antrenori pricepuți, **Bîrzan, Beraru, Manolescu,** și a căror muncă a dat, dă și, sîntem siguri, va da și pe viitor roade. Adică va „scoate" mlădițe talentate de care are atîta nevoie fotbalul ieșean, în particular, și fotbalul românesc în general.

Ne întrebăm însă ce-i așteaptă pe acești tineri? Vor urma oare și ei calea lui **Ioanid, Mărculescu** și **Rențea?**

Pentru a înțelege exact ceea ce s-a petrecut cu aceste talente ieșene, ne vom permite o mică „divagație retrospectivă".

Acum cîțiva ani, antrenorul Constantin Teașcă a promovat la C.S.M.S. o întreagă garnitură de tineri — printre care Constantinescu, Deleanu, Cuperman — jucători care ulterior au confirmat „ochiul" antrenorului, fiind curînd chemați și în lotul național.

Alături de aceștia au mai fost, ulterior, promovați în echipa ieșeană — Ioanid, Rențea, Mărculescu. Toți „mari promisiuni". Primii doi, foarte buni tehnicieni, al treilea o extremă „de mai puțin de 12 secunde pe 100 m", știind bine cu ambele picioare etc...

Ce s-a întîmplat cu acești trei jucători?

Deși puteau foarte bine figura în primul „11" al C.S.M.S.-ului — Mărculescu nu era cu nimic inferior lui Incze IV de astăzi, iar Ioanid avea cel puțin atîtea calități cîte are Romilă, dacă nu mai multe — cei trei jucători au fost cedați (după cîteva meciuri în categoria A în care n-au jucat rău) pentru că ar fi, chipurile, „prea cruzi", Locomotivei Iași.

Așadar, vă închipuiți cît au avut de cîștigat acești jucători aflați în plin progres, care, pentru că erau „cruzi", au fost trimiși să se „călească" în meciurile de categoria C, unde duritatea întîlnirilor este, din păcate, de multe ori prea mare.

Din trei, unul — Rențea — a dispărut complet. Nimeni nu mai știe unde a ajuns. Ceilalți doi au rămas aceiași studenți merituoși dar, ca fotbaliști în perspectivă, sînt și ei, teoretic, „pe linie moartă".

Cine răspunde de aceste rebutări fotbalistice, mai ales că „materia primă" a fost de cea mai bună calitate? Nu știm!

Privită sub unghiul perspectivei, munca cu cei mai tineri fotbaliști ieșeni pune, așadar, un mare semn de întrebare. Dacă după selecționarea și formarea lor, ei sînt pur și simplu ABANDONAȚI, risipindu-se la „ultima verigă" a valorificării ei, munca de ani de zile, ce rost mai au toate eforturile cheltuite pînă atunci?

Eterna poveste a comisiei regionale...

După cum se știe, în toate regiunile noastre funcționează, pe lîngă U.C.F.S., comisii regionale de fotbal — active obștești care se ocupă de problemele fotbalului regional.

Deși animate de cele mai bune intenții, aceste active voluntare au un timp foarte limitat pentru obiectul muncii lor.

Lipsind o largă și continuă legătură cu terenul, munca comisiei regionale este, fatal, schematică, ea neputînd cuprinde multitudinea aspectelor și problemelor existente la asociații. Nu intenționăm prin aceasta să aducem reproșuri comisiilor regionale, ci să arătăm redusa eficiență a muncii lor.

Ca și alte comisii regionale, comisia de la Iași are cele mai frumoase intenții, dar munca ei — programarea meciurilor, delegarea arbitrilor, sancțiunile date, judecarea contestațiilor etc. — depășește rareori caracterul administrativ, în vreme ce fotbalul din regiune are, în primul rînd, nevoie de o ÎNDRUMARE DIRECTĂ, CONTINUĂ.

Nu întîmplător din campionatele regionale se retrag, pe parcursul competiției, numeroase echipe și nu întîmplător cazurile de indisciplină sînt atît de frecvente în aceste campionate.

In campionatul regional Iași, bunăoară, două echipe, **Flacăra Murgeni** și **Recolta Dragalina,** au fost pur și simplu spaima echipelor oaspete și a arbitrilor și tot în acest campionat trei formații, **Unirea Negrești, Recolta Podul Iloaiei** și echipa Hîrlăului au abandonat, la mijlocul ei întrecerea.

★

Din pagina noastră lipsește analiza echipelor C.F.R. Pașcani și Gloria Bîrlad, alte două echipe de categorie republicană activînd în regiunea Iași.

Le-am omis cu bunăștiință, nu numai din considerația că aceste echipe se află pe un drum bun, ci din aceea că problemele care reclamă o soluționare grabnică, și deci au prioritate la spațiul acestei pagini sînt cele „de la centru".

Gloria Bîrlad (locul 4 în seria Est) este una din echipele de categoria C al cărui joc a progresat considerabil în toamna trecută și de la care se așteaptă o afirmare pe măsura posibilităților sale reale în retur iar C.F.R. Pașcani (locul 6) este una din formațiile bune ale seriei I a categoriei B. Deși jocul său n-are elemente spectaculare, el este sobru, sigur, eficace, fiind apreciat ca atare în jocurile de acasă dar și în meciurile susținute în deplasare. Din păcate, însă, acasă, feroviarii abuzează uneori de maniera forte, depășind limitele fair-playului. Corective în acest sens nu pot decît să sporească personalitatea acestei echipe.

Marius POPESCU